a ¶ Socij. non. n. ibi debent esse soli: qz ve soli ⁊c. ecclesiastici. iiij. vij. q. i. illud. de statu monacho. monachi. ⁊ pbatur eo ti. qõ dei timorem.

b ¶ Oriundi: qz tunc possent rõne originis: vt. s. e. i. rñ. ⁊ sicut possunt ordinare: ita ⁊ cõmẽdaticias ad ordines dare vt ibi.

Nullus episcopus. Duo facit. primo prohibet. secundo punit ibi qui vero. Do.

c ¶ Alius. puto: vel presbyter q psalmistatus cõferre possunt. lxix. dis. qm̃ .xxiij. di. psalmista.

d ¶ Infanti. s. minori. vij annorꝫ septẽnis ergo potest ꝓferre tõsuraz. xxviij. vi. de his. ⁊. lxxvij. vi. in singulis. ⁊ fac. s. de elec. et eo qõ de preben. super ⁊ qõ ibi no. Jo. an.

e ¶ Intraret. ergo minor .vij. an. põt religionem intrare: qõ verum ẽ: sed pcise nõ obligat: vt. s. õ reg. qz in insulis: ⁊. c. ad nostrã ⁊ dic vt. j. õ reg. is qui. ⁊. c. non solum. ⁊ .c. se.

f ¶ Superioris: vt. s. e. pri. i. rñso. Jo. an.

g ¶ Homini. laico: qõ apparet: qz cõfert primã tonsuram olim volebant qdam dicere q clericum alterius epi quis nõ põt ordinare: sed laicuz sic: ⁊ hoc vicebant p decr. s. e. eos q. ⁊ hoc falsum erat vt. lxxi. vi. pmatus: vbi ẽt de laico expssum erat.

h ¶ Aliene. i. nõ sue: qz ẽt si aliene essent dũmõ ⁊ sue nihilominus poterat ordinare.

i ¶ Tonsuram. p quam immunitate gaudet: ⁊ clericalis ordo cõfertur. s. de etate ⁊ quali. cum contingat. Jo. an.

k ¶ Diffinitum. qõ dic vt no. s. de conuer. coniuga. coniugatus.

l ¶ Peccauerit. de his que fi. a ma. par. ca. questuit.

m ¶ Annũ. integruz ⁊ cotinuũ. s. de elec. prouida. c. li. qd si sit bisextus dic vt no. Jo. lv. di. c. ij. ⁊ ber. s. de verb. sig. questuit.

n ¶ Duntaxat. i. tãtũmõ: ⁊ no. pro eo qõ dicit. s. e. ti. eos q. qz si ibi papa voluisset solũ illos esse pũatos a collatione ordinis quẽ iniq cõtulerũt: hoc expressisset sicut ⁊ hic fecit. ad idẽ. s. eo lras: ⁊. c. dilectus. ⁊. s. de deci. ad audientiaz ⁊ itelligo hoc vez qñ solã clericalez tõsurã ꝓtulit: alias ẽt i vlterioribus quos ꝓtulit punient per iura supradicta: ⁊. i. q. i. si qui.

o ¶ Suspensum. ipso iure: sed nunqd tonsuram licebit tũc ab alio episcopo subditis suis recipere. dic q cum hoc non reperiatur expressum non videtur sic licere.

Permittimus. Non diuiditur qz breue. Determinant p istud .c. no. p ber. s. de elec. cũ in cunctis. §. iferiora. eo. ti. c. cũ dilecti: ⁊. s. e. ti. idecoz. ⁊. c. pterea p ipz ⁊ modernos. Jo. an.

p ¶ Permittim⁹. videbat permissuz ẽt in citeriori etate: ar. a ꝓrio illi⁹ decre. s. eo. idecoz. ⁊. ar. directo illius decre. e. ti. ex rõne. ⁊ ar. a pari illius eodẽ ti. pterea. nam i decre. ex rõne dispẽsant cũ decẽnio. i decre. preterea. dispensant in ordine. ergo pari rõne in etate: vt ibi no. host. Sed ad primum dic q ar. a ꝓrio non procedit vbi reperit in iure cõtrariuz: lz alias sit fortissimum: de his que fiunt a prela. cum apostolica. in fi. sed contrariuz reperitur. s. de elec. cum in cunctis. §. inferiora. ergo nõ procedit argumẽtatio illa. ad decre. ex rõne: dico illud fuisse ex spãli mandato pape. ad decre preterea. dico valde maiuz esse pati deffectum in etate q̃ in ordinibus vt per te vides. ⁊ probatur de insti. c. ij. j. eo. li. ⁊ de preben. si pro clericis. noua sit igitur hec permissio.

q ¶ Episcopi. inferioribus credo vetituz: ⁊ fa. s. ti. pri. c. iij. i. ⁊. ij. respõso. s. de elec. cum ex eo.

r ¶ Compleuerint. No. nõ sufficit attingere sicut in episcopo. s. de elec. cum in cunctis. ⁊ in abbatissa. s. de elec. idẽnitatib⁹. i. rñ ⁊ in delegato. s. de of. deleg. cum in vicesimum: ⁊ qõ dicit hic papa de. xx. an. idem si voluisset dicere potuisset de citeriori vel vlteriori tpe. qz ista talia sunt illa de quibus dicit lex quod non oium que a principibus fiunt rõ credi potest. ff. de legi. non oium. ⁊ de hoc. s. de rescrip. si qñ: tamẽ satis eque cõcordãdo ad alia iura. de. xvi. an constituisset sicut in procuratore ad negocia dici

res ⁊ eorum socij[a] possunt a locorum diocesanis quãdiu morãt. ⁊ i ipsis prioratibus ordinari licite: lz non sint de eorum diocesibus oriundi[b].

I Dem.

¶ Episcopus seu alius inferior primam tonsuram infanti non cõfert nisi religionem intret: nec homini illitterato alteri⁹ diocesis absqz sui prelati licentia: nec etiã coniugato nisi religionem itret aut ad sacros pmoueatur legitime: alias contra faciens punitur: vt hic. b. d. Jen.

Nullus eps vel quis alius[c] infanti[d]: nisi forte religionez intraret[e]: seu illitterato: sz nec absqz sui superioris[f] licentia homini[g] diocesi aliene[h] clericalem presumat conferre tonsuraz[i]: nec etiam coniugato nisi volẽti religionẽ intrare: aut ad sacros ordines pmoueri: put est sacris canonibus diffinitum[k].

¶ Qui vero ꝓtrafecerit: vt i eo in quo peccauerit[l] puniat: p vnuz annum[m] a collatione clericalis tonsure dũtaxat[n] nouerit se suspensum[o].

Rubrica De etate ⁊ qualitate ⁊ ordine preficiendorum.

B Onifactus octauus.

¶ Episcopus dispensat cũ maiore. xx. annis in dignitatibus ⁊ personatibus non curatis: si aliud nõ obstet. b. d. Dominicus.

Permittimus[p]: vt epi[q] cum his qui. xx. annum compleuerint[r]: q dignitas vel personatus quibus aiaꝝ cura non imminet[s] valeãt obtinere: possint si aliud non obstat canonicuz[t] libere dispensare[v].

Rubrica de filijs presbyterorum ⁊ alijs illegitime natis.

B Onifacius octauus.

¶ Cum illegitime natis dispẽsat episcopi in minoribus ordinibus ⁊ beneficio sine cura: dũmodo sit tale in quo als dispensare possit: i alijs dispensatio pape requirit: si dispensatum fuerit cum aliquo qõ nõ obstante vllo defectu possit ad curatum beneficium promoueri: pretertu illius dispensationis non poterit duo beneficia insimul obtinere. Jo. and.

Si qui defectuz[x] patitur nataliuz: ex dispensatione[y] potest epi[z] licite si et aliud canonicum[τ] non obstat ad ordines pmoueri minores: ⁊ obtinere bñficium[ϑ] cui cura nõ iminet aiaꝝ: dummodo sit tale[ϰ] sup quo p ipsum episcopum valeat dispẽsari. ¶ Ad ordines quoqz maiores[a] uel beneficia super quibus neqt eps dispensare: sine di-

mus. j. de procur. q generaliter. §. vlti. ⁊ sicut de aduocato. ff. de postu. l. i. ⁊. iij. .q. vi. §. tria. ied vt predici sic placuit principi: ⁊ sufficit sic scriptum cẽ. ff. q ⁊ a quibus. pspexit. vi. q. iij. scriptum est in lege. s. de ser. c. ij. in prin.

s ¶ Non iminet. i illis ergo secus sicut ⁊ in parochialib⁹ ecclesijs. de elec. lz canon. ⁊ hoc forte voluit dicere Jo. q no. de elec. cum dilecti. q in minoribus dignitatibus simplex eps dabit veniam etatis: vel forte aliter intellexerit.

t ¶ Canonicum. qz non sunt illegitimi. nõ corpore vitiati: nec bigami: nec criminosi.

u ¶ Dispensare. sed nunqd p mouendo dispẽsat: de hoc videli. di. q in aliquo. liij. dis. si seruus. in prima glo. lxxxi. distl. si qs sine. xvi. q. i. ecclesia. de concess. preben. lras. de scis. fraternitas. ⁊ per modernos õ si. presby. veniens. de cle. cõiu. viuersis. ⁊ satis ẽ euidens ar. q p mouendo nõ dispensat: qz pumẽ p mouẽs. s. de elec. nihil ẽ. sz hic determinatum ẽ de patiẽte defectũ in etate: qd de patiente defectum in ordinibus: si eligat ad tales psonatus vel dignitates sine cura. nunqd necessaria est episcopi dispẽsatio: vel an de iure cõi ad illa tales eligi possint tenẽt Inno. Ber. cõpo. q de iure. cõi ad illas tales eligi possint. arg. a ꝓrio decre. cum in cunctis. §. inferiora. ⁊ dicit idem codẽ arg. p decre. s. e. preterea Ald. c. lx. di. p totũ respondet illa correcta contraria consuetudine: vel cum ibi dicatur i archidiaconũ non debere quẽ assumi nisi sit diaconus: in prepositum nisi sit presbyter pz illa correcta per decre. cuz in cũctis. §. inferiora. que de ordine nihil dicit ⁊ per id quod ibi dicit si moniti nõ fuerint ⁊c. ⁊ hoc no. Inno. in predicto. §. ⁊ de re iudi. cum olim. ⁊ cõpost. e. ti. dudum. i. ad decre. dudũ. ij. dicũt q idem iudiciuz est quo ad pluralitatẽ: vel allegatio fuit illa host. j. in decre. pdicta preterea. ⁊ in decre. cũ in cũctis. p quo facit qõ no. Ber. de his que fi. a ma. par. capi. ex ore in glo. qz erat. ⁊ hec opinio expressa erat indecisa ipsius decre. ex ore. ⁊ pbatur optime de elec. dudũ. i. ad id qõ dicit de capitulis. lx. dis. p totum. in quib⁹ dicit q archidiaconus diaconus ⁊ prepositus presbyter debet esse dico secundum host. ibi subaudienduz vel subdiaconus: cum in episcopum etiã possit eligi. de etate ⁊ quali. a multis.

Si qui. Sunt duo dicta. secundum ibi: ille vero. Do. Emanauit ad declarationẽ eoꝝ que no. s. eo. ti. c. pe. ⁊ vlti. Jo. an.

x ¶ Defectum. indistincte itelligo put iacet de quocũqz defectu: siue sit spurius siue adulterin⁹ vel naturalis: lz alias quo ad successiones distinguatur: nec ita de facili dispensatur cũ vno sicut cũ reliquo: ⁊ sic intelligat. s. de renũ. nisi cum pudem. §. persone vero ⁊c. est. n. dignum venia qui aliẽo vitio laborat. C. naturali. õ libe. l. legem.

y ¶ Dispensatione. nunquid promouendo dispenset: vide remissiones quas dedi. s. c. prori.

z ¶ Episcopi. in contrarium videbatur. s. eo. litteras. vbi papa cum talibus in clericatu dispensat. sed ratio est: qz petitum fuit a papa. nam ⁊ episcopus poterat vt no. Ber. s. eo. ti. c. vlti.

τ ¶ Canonicum. facit quod dicit. s. c. prori.

ϑ ¶ Beneficium. intelligo simplex: qz in personatu vel dignitate etiam sine cura: vt. s. c. prori. non credo q dispensare possint: ad hoc in eo. ti. ⁊ de preben. c. vlti. ⁊ de hoc de elec. dudum. ij.

ϰ ¶ Tale qz non paternũ imediate sup quo nõ põt eps ẽt cũ legitimo dispẽsare fm vin. s. e. ex tua. Gof. in sũma hui⁹ ti. §. circa aliud. bar. bri. lvi. di. i summa ber. ⁊. p. de sam. in predicta decre. ex tua. ⁊ Inno. eo. ti. c. vlt. fm Jo. q hoc no. .lvi. di. i summa. ⁊ tan. i dicta decre. sz dicit vin. q si tũ esset eps hoc facere non auderet. gof. s. de elec. inotuit. Ray. i summa hui⁹ ti. ⁊ host. i dicta decre. tenẽt ꝓriuz. ad decre. pe. s. eo. ti. rñdent q de illegitimo loqtur. õ tali forte bñficio loq voluit hec lra vel intelligas de bñficio qõ habeat ecclesiã curatã annexã: ad hoc .j. de preben. sup eo. vel de bñficio qõ ex pũilegio ꝓsuetudie vel statuto regrat sacrum ordinem: qz cum in ordine tali dispensare non possit. ergo nec in beneficio qõ illum ordinem regrit: de cõsti. translato. i. q. iij. si qs obiecerit: ⁊. c. si qs pbẽdas: ⁊ est si. qõ dicit. s. de rescrip. si eo tempore.

a ¶ Maiores. hoc intellige de seculari clerico nam in regulari secus est: qz iure etatis promouet ad sacros. s. e. ti. c. i. lvi. di. c. i. ⁊. c. nasci. ⁊ hoc tenet. Jo. lvi. dis.

in summa her.§.e.c.vlti.gof.i summa hui⁹ ti.§.circa filios.nec p hoc itelligit di
spensatum i epatu.ar.de sen.exco.q: periculosū.de cōcess.pben dilectus.vbi de
hoc per Inno.⁊ Host.xij.di.nos consuetudinem.⁊.j.c.pri.

a ¶ Sedis apo.nec sufficit dispensatio legati:vt.§.co.ti.c.pe.⁊ dic vt ibi:ʒ que
ro q̄re eps dispensat in criminib⁹ ab adulterio citra ⁊ non in defectu.sol. facili⁹ d
lef irregularitas pueniēs ex cri
mine.purgat.n.p pniam non
sic in defectu.xxvi.disti.deinde
vel maior ē irregularitas pue-
niens ex origine q̄ ex crimine:
q: prima ex natura:secunda ex
accidenti:ʒ naturalia imutari
non possunt.vi.di.§.vlti.

b ¶ Sedē.eadē rōne dico idem
de illo cū quo dispensat p epm:
vt possit ad minores ordies ⁊ ad
beneficiuʒ sine cura licite pmo
ueri:cum eadem sit rō.

c ¶ Defectu.pp hoc a seculari-
bus non repellitur honorib⁹.ff.
de decuri.l.spurij:⁊.l.genera-
liter.§.spurius.Io.an.

d ¶ Odiosam.j.de regu.iur.
odia.cum suis concor.

e ¶ Obtinere.concor.j.de pre-
ben.nō pōt.ii.responso.

Si is cum quo. Decidit
causa rationē iterserendo
aliter autem diuidi non pōt:q:
tota littera pendet.Do.

¶ Sedem.q: ali⁹ nō poterat
.§.c.pri.⁊ eadē rōne idē credo
in epo:q si dispensauerit cū tali
q possit ad minores ordines ⁊
simplex beneficium pmoueri:⁊
postmodū tacito de defectu ipe
tret dispensatio sup pluralitate
talium beneficiorum non valet di
spensatio:pp̄ter eandē rōnem
q: non est verisimile ⁊c.

g ¶ Defectu.iste defectus tri-
bus de causis ordinuʒ ⁊ benefi
ciorum pmotionē ipedit.pmo ob
ordinis prerogatiuā.xxvi.di.
.c.pe.⁊ vlti.d exces.prela.inter
dilectos.C.de dign.neq3 famo
sis.li.xij.secundo ob detestatio
nem paterni criminis qd puni
tur in filio:vt p id puniatur pa
ter.xxiii.q.iij.§.sed q.ff.qd me.cau.l.isti quidē.§.vlti.tertio pp̄ter icontinen-
tiam paternā que timetur i filio:iuxta illud.Sepe solet fili⁹ ⁊c.vi.q.i.§.verum.⁊ id
stilus est curie:si paterne non sit ⁊c.defectus aūt est:sed non culpa.lvi.di.nasci.
⁊ de purga.ca.accedens.

h ¶ Omnes.caute ponitur hoc in dispensatione:super hoc vide quod no.her.
⁊ moderni.§.e.literas.

i ¶ Defectu nataliū:sup quo dispensationeʒ habuerūt:ʒ nōne sublatus erat ille
defectus p primā dispensationē.pinde igitur dʒ hri ac si illegitimus nō fuisset:⁊
sic est §.ff.de edil.edic.l.qd ita.l.di.ferruʒ de rescrip.eam te.in fi.ff.de natal.re
sti.l.queris.lr̄a ifra cū non sit verisimile ⁊c.soluit §.nec ob.l.qd ita q: hic d ori-
ginis naturali defectu loqtur:ibi de morbo accidentali:qd facilius tollitur:vt.§.
diri.c.pror.c.ferrum loqtur quo ad salutē aie:⁊ de peccatis:q̄ purgātur:⁊ sic.c.
eam te.⁊.l.queris.loquunt de quadam plena restitutiōe natalium.

k ¶ Sede p̄fata.alius.n.dare non posset.ad hoc fa.j.de preben.sup eo.⁊.c.non
pōt ⁊.c.cum singula.hoc tʒ her.de elec.dudū.ij.bar.brix.lxx.di.sanctorum ⁊ In-
no.§.de preben.de multa.Host.aūt dixit q in dispensatione que hʒ fieri pp ne
cessitatē vel vtilitatē ecclesie.eandē potestatē habēt epi post decre.de multa:quā
pmo habebāt p p̄dictuʒ.c.sanctorum.sed illā q̄ hʒ fieri ob prerogatiuā psone facit so
lus papa.sic itelligit ipse pe.de samp.⁊ ab.dictā decre.de multa.in fi.sed primā
seruat curia:⁊ hoc in predictis iuribus.xxi.q.ij.si qs iam translatus.

l ¶ Duo.ex talis dispensationis virtute prima duo que habuit solū retinere po
terit:vt.j.de preben.nō potest.ii.rn̄so.

m ¶ Curam.in curato enim ⁊ simplici bene dispensant episcopi fm oēs:vt no.
in decre.dudū.ij.de elec.

n ¶ Momenti.no.litteras surrepticias ipso iure non valere:de hoc dic vt no.
supra de rescrip.ad audientiā.ij.

Altercationis. Tria facit.pmo declarat.secundo reprobat ibi.Et
coertioni.tertio prohibet ibi:Ipsis quoq3.

p ¶ Altercatiōis.hoc id dicit:q: oliʒ super hoc erant opiniones:dicebat hu.q bi
gamus gaudebat priuilegio clericali:⁊ canonis:q: tenebat portare tōsurā.supra
de.vi.hone.cle.clericus si tonsurā.⁊ erat de foro ec.ar.lxxi.di.decī.⁊ ad mino-
res ordies ascendere poterat.xxxiij.di.si qs viduam.ij.in fi.a §rio sensu:⁊.c.le
ctor.Io.⁊ alij.§ p.c.lxxxiij.di.qsqs:⁊ ibi h altercatio:vbi df qsqs clericus vi-

spēsatōe sedis apostolice[a] pmoue-
ri nō pt. ¶ Ille vero cum quo per
per sedem[b] dispensat eādē vt pre-
misso nō obstāte defectu[c] valeat ad
beneficium etiam si curam aiarum
habeat pmoueri:nequit pretextu
dispensationis huiusmodi quam
exhorbitantem a iure oportet velu
ti odiosaʒ[d] restringi:nisi vnicum be
neficium obtinere[e]. Idem.

¶ Si ille cū quo sup defectu origi-
nis in curato beneficio fuerit dispē-
satuʒ eo tacito super pluralitate di
pensatione obtineat:non valet di-
pensatio.Io.an.

Si is cum quo fuit per se[f].apo.
dispensatum:vt nō obstāte d
fectu[g] nataliuʒ quem patitur ad om
nes[h] ordines promoueri valeat:et
obtinere bn̄ficium ēt si curam hēat
aiarum dispensationem aliam taci
to de predicto defectu[i] postmodum
obtineat a sede[k] prefata:vt duo[l]
aut plura beneficia similem curaʒ[m]
habentia possit recipere:si ei alias
canonice conferantur:⁊ ea simul li
cite retinere:talis dispensatio cum
nō sit verisimile sedem ipsam cum
illo predictum patiente defectum
voluisse:si hoc fuisset expressum ei
dem in pluralitate beneficiorum hu
iusmodi dispensare:veluti per sur
reptionem obtenta nullius penitus
est momenti[n].

Rubrica De bigamis.

Gregorius.x.in concil.genera.
lugdun.

¶ Bigamus nudatus ē omni p̄-
uilegio clericali ⁊ astrictus seculari
foro:nec valet consuetudo in con
trariuʒ ⁊ prohibetur sub anathema
te ne tonsuram deferat.Io.an.

Altercationis[p] antique
dubiuʒ presentis decla
ratiōis oraculo decidentes bigamos[q] omni pri
uilegio[r] clericali declaramus esse
nudatos. Et coertioni fori secu-
laris addictos[s] consuetudine[t] con-
traria non obstāte. Ipsis quoq3
sub anathemate[u] prohibemus de-
ferre tonsurā vel habituʒ clericaleʒ

Rubrica De officio vicarij.

Inno.iiij.

¶ Successor officialis excōmuni
cati excōicatus nō est nisi in crimie
dānato communicet:illa autē que
exercet illo excōicato manente non
valent:si iurisditione solum ab eo
recepta hoc facit.Io.an.

Romana ecclesia:⁊ infra
Cum Remen.archie-
piscopus in officialem
alicui⁹ suffragānei sui ex
cōicationis[x] sententiā ex aliqua ra-
tionabili[y] cā proferat:illos q vices
ipsius[z] gerunt:pp hoc[⁊] excōicatio-
nis vinculo non astringit. Cum
non cōicent ob[ꝯ] id officiali eidem
in crimine[ꝫ]:qui[a] ecclesiastice censu-

duā aut scōaʒ vxorē duxerit oī ecclesiastice dignitatis puilegio mor denu-
detur:laicali sibi tm̄ cōione concessa:⁊ p illud denudet videbat nō ee puat⁹
sed priuandus:pn̄s ergo cōstitutio dclarat hoc.fi.C.ar.iure.l.veteris.C.
de posthu.here.institu.l.qd certuʒ.C.de furtis.apud antiquos.

q ¶ Bigamos.vere vel iterpretatiue:ut q: duas vxores habuit:vel cū vi
dua vel corrupta §rit.§.
.c.de bigamis.xxvi.di.
deinde:⁊ hoc verū est de
his qui sic i minorib⁹ or-
dinibus §trerūt:secus si i
sacris.supra.c.nuper.⁊
.c.a nobis.

r ¶ Omni priuilegio.qd
multiplex est.xvij.q.iiij.
si qs suadēte.§.de fo.cō
pe.c.ij.⁊ hoc quo ad p-
sonaʒ.itē q nō vexent ali
qbus vexationib⁹ i pso-
na vel reb⁹.C.de epi.⁊
cle.l.i.⁊.ij.⁊.l.generali
⁊.§.de.vi.⁊ hone cle.c.
vi.⁊ id df oī puilegio:⁊
cōprehendit ēt puilegiuʒ
fori.⁊ hoc sequitur.

s ¶ Addictos.i.astri-
ctos.C.de epis.au.l.ad
addictos.

t ¶ Consuetudine.q̄ erat
in qbusdaʒ locis francie:
nō ergo valet cōsuetudo
in hoc casu:sicut nec in il
lis.§.de cōsue.c.i.⁊.ij.
.§.de elec.q: sepe.d qua
dic.vt.vij.di.frustra:d
consue.c.vlti.

u ¶ Anathemate:inter
minatio est nō canō late
snie.qd probat d irrepa
tro.relatuʒ de quo dic vt
.§.de sagit.c.vno.de si-
mo.sicut tuis.⁊ per.Io.
lxij.di.salonitane.

Romana. Sententia
excōmunica
tionis in aliquem pro-
mulgata ex culpa ppria
non est ad eius vicariuʒ
extendenda.h.d.fʒ sen.
⁊ tria facit fm Io.monachi.primo statuit.scdo ratiōnē ponit.tertio tacite
qōni respondet.scda ibi.cum non.tertia ibi:ea tn̄.Do.

x ¶ Excōmunicatiōis.maioris:nam excōicat⁹ minori ea q̄ sunt iurisditōis
exercet:vt.§.de cler.ex.mi.si celebrat.

y ¶ Rōnabili cā.aliter nō dʒ ferri excōicatiōis snia.j.de sen.exco.cū me-
dicinalis:⁊ potuit esse rōnabilis cā cum officialis ep̄ peccat in his q̄ sunt
iurisditiōis:q: idē est ōsistoriū epi ⁊ sui officialis:tūc archiepi eos sic epos
punire pn̄t.j.de ap.romana.i.rn̄.si vero officialis epi aliquid possideret
vel faceret vt priuatus:tunc archieps cuʒ plus punire nō posset nisi sicut
alios subditos eporum in casibus no.§.de offi.ordi.pastoralis.⁊ hoc pbat
.j.de fo.compe.romana.§.ij.⁊.vlti.

z ¶ Ipsius.officialis vel officialatus:nec putes q officialis aliū officialē
generaleʒ dare possit:ad hoc.§.e.clericos:vbi de hoc p host.⁊ Gar.lʒ spe
cialeʒ cāʒ delegare possit:ēt plures.ff.de iudi.l.cum pretor.posito tn̄ q ge
neralem officialē dederit:sicut iterdū fit d facto:ille tn̄ excōicatus nō ē:vt
hic dicit:vel hic non df q officialis ipse officialē dederit:sed eps aliquē offi
cialē dedit excōicato.pmo q̄ritur an excōicat⁹ sit secundus:⁊ videbat q sic
cū lata eēt snia in officialē.ad hoc rn̄det:queri solet qd si qs delegauit cāʒ
postea excōicatur:nunqd expirauit delegati potestas.de hoc recurre.§.de
offi.delega.lʒ:⁊ qd non expiret bene fa.j.ti.pri.si is cui.si vo eps est ex-
cōicatus:nec ipse nec ipsius officialis:cū eorū ideʒ sit cōsistoriū:de cāis
cognoscēt:qd ergo tunc fiet.adeatur papa vt prouideat.§.co.li.de sup-
plen.neg.prela.c.i.

⁊ ¶ Propter hoc.s.q gerunt vices officialis ex cōmissione episcopi vel
ipsius officialis facta ante excōmunicationem:vel dic vt supra.

ꝯ ¶ Ob id.s.q gerunt vices eius.

ꝫ ¶ Crimine.quia tunc eadem sententia sunt ligati.§.de senten.excom.
si concubine.

a ¶ Qui.ita construe:q.s.officialis non artatur distinctione censure ecclesia
stice:⁊ p eo q sunt ⁊c.ergo si ideo essent excōicati:tūc successores cadē snia
ligarent pone in terminis q excōicauerit archieps epm:monuerat officia
lem q de causis nō cognosceret:qui nō desinebat:excōicauit cū:successor
participauit in crimine damnato vnde ligatus est.alia littera est in plura-